

“EUROPA HA PERDUT EL COR”

El cantant revolucionari Manu Chao fugí de les entrevistes com dels dimonis capitalistes, però en aquesta ocasió (1993) en va concedir una de molt intensa per explicar la gira colombiana del grup Mano Negra.

PUGHANES

—Per què creu que Colòmbia és el país més violent del món?

—Colòmbia ha estat colonitzada moltes vegades, i ha quedat bastant salvatge, molt ressentida. Evidentment, el negoci de la droga en general ha generat moltes barbaritats, amb les noves formes de venjança dels narcos com la “corbata colombiana” —degollen la víctima i la llengua, a mode de corbata, l’extrauen per la ferida—. Però abans ja hi havia molt d’horror, els conservadors i els liberals de Colòmbia es mataven entre ells a cara descoberta. No obstant això, és difícil trobar un perquè clar. El problema més gran crec que és el caciquisme. Els pobres colombians no obren la boca sense el permís del cacic. Són els amos, i tenen els seus botxins —els *sicarios*— per ajustar comptes als qui no compleixen

—A aquests tirans va dedicada la cançó Señor Matanza?

—A ells mateixos. Són els senyors Matanza, els qui decideixen sobre la vida i la mort. [...]

—Però la relació del poble amb els narcos és bona. Vostès eren per terres d’Escobar quan ell va morir. Quines varen ser les reaccions?

—Depèn. A Bogotà, pensaven: per fi ha mort el gran fill de puta. Però a Medellín tot el món plorava. Perquè el fill de puta en qüestió era el que feia que a tots els carrers hi haguera llum i asfalt... Arribes a Medellín en avió i des de l’aire sembla Suïssa, tio. Bogotà en canvi està destrossada. [...] És una ciutat dura... en tot. El clima

és fred, sempre hi plou... és lletja i molt despietada... però li tinc molta estima, em sent com a casa allí. És el contrari de París, és una núvia lletja però amb un cor així (*obre les mans de costat a costat del pit*).

—Vaja. I París, com va dir fa poc, és una dona molt bonica però sense cor. No creu que Europa sencera duu camí de ser això?

—És clar. Europa ha perdut el cor. Aquest model està estudiat des d’Estrasburg, és el model de vida franco-alemany.

—I que es pot fer per continuar tenint el cor calent a Europa?

—És molt fotut, perquè els buròcrates i els governants tenen el temps de la seua part. S’han carregat França fa molt de temps, i ara s’estan carregant l’estat espanyol. I encara que la gent diga, no, això no ens passarà a nosaltres, al final tots ens europeitzarem totalment, deixarem de ser llatins. El tio que té un bar ha de plegar-se a les lleis europees, tancar a les dues, controlar els canuts, no sé què... I aquesta és la base del problema, la cultura dels bars, del carrer, de l’àmbit popular... Europa vol la gent a casa a partir de les 9. Tenir tots controlats. Que vagen al cinema o acudisca massivament a les discoteques de bakalao, on no es puga parlar, on no hi haja apenes comunicació... Jo vull quedar fora, lluny del control, al fotut carrer.

[...]

Joan M. Oleaque